

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **S. V.**
zastoupen Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M.eur., advokátem
advokátní kanceláře se sídlem v Praze 8, Karolínská 654/2

proti
žalovanému: **Ministerstvu vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2017, čj. OAM-21/ZA-ZA11-ZA10-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím vyslovil žalovaný správní orgán nepřípustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, řízení druhým výrokem, s odkazem na ust. § 25 písm. i) téhož zákona, zastavil. Svůj postup ve věci žalovaný odůvodnil tím, že současná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je již druhou v pořadí, v prvním řízení žalobce jako důvod své žádosti uvedl obavy z odvodu do ukrajinské armády a snahu setrvat na zdejším území

z důvodu soužití s přítelkyní, která čeká dítě. Rozhodnutí žalovaného v rámci první žádosti žalobce nabylo právní moci⁴. 12. 2016 a bylo potvrzeno i rozsudkem Krajského soudu v Praze. Žalobce v současné žádosti uvedl totožné důvody.

II. Žalobní argumentace

2. V žalobě je namítáno porušení § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, je namítána nesprávná aplikace § 10a zákona o azylu i to, že nedošlo k dostatečné úvaze o aplikaci § 12 a § 14a zákona o azylu.
3. Žaloba v podstatě žalovanému vytýká, že kromě zjišťování důvodů žalobce pro podání nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany měl s ohledem na dynamický vývoj situace na Ukrajině sám prověřit, zda nedošlo k naplnění předpokladů pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany, tak, jak to požaduje § 11a odst. 3 zákona o azylu. Vzhledem právě k vývoji tamní situace nelze, dle přesvědčení žalobce, vyjít z informací, které měl žalovaný k dispozici v dřívějším řízení. Tento princip pak platí nejen u důvodu obav z nástupu do armády, ale i u důvodu rodinného a soukromého života, kdy je zde nový vztah k dítěti. Žalovaný tak vůbec neposuzoval aktuální situaci žalobce a jeho rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný podal písemné vyjádření ve věci dne 11. 8. 2017, uvedl, že s žalobními námitkami nesouhlasí, odkazuje na písemnosti, založené ve spise. Ve svém rozhodnutí se zabýval všemi skutečnostmi, které sdělil žalobce, opatřil si rovněž úplné podklady pro vydané rozhodnutí. Na zdejším území žalobce pobývá od r. 2008, současná žádost o udělení mezinárodní ochrany je druhá v pořadí. Žalobce zde nejdříve pobýval na základě pracovního víza, posléze zde pracoval již nelegálně. Poprvé požádal o mezinárodní ochranu 1. 7. 2015, meritorně posouzená žádost, která byla zamítnuta, prošla i soudním přezkumem.
5. Při hodnocení žalobcova případu žalovaný vycházel především z jeho sdělení, z nichž vyhodnotil, že nedošlo k uvedené žádné nové skutečnosti, která by bez zavinění žalobce nemohla být zkoumána v rámci předchozího řízení. Jako důvody první žádosti žalobce uváděl obavu z odvodu do ukrajinské armády a snahu setrvat na zdejším území z rodinných důvodů, jelikož zde žila jeho přítelkyně, která čekala dítě. V rámci aktuální žádosti žalobce uváděl, že zde chce zůstat se svojí rodinou a navíc mu došlo asi osm povolávacích rozkazů, on válčit nechce. Na str. 2 – 3 sice stručně, nicméně jasně žalovaný porovnal důvody obou žádostí o mezinárodní ochranu, dospěl k závěru, že sice jinými slovy, nicméně motivačně zcela shodně žalobce uváděl své důvody i nyní, skutečnost, že se mu narodil syn, státní příslušník Ukrajiny, na situaci nemůže nic změnit, jelikož rodinné vazby žalovaný hodnotil již při první žádosti, kdy žalobcova přítelkyně byla těhotná.
6. K žalobní námitce neakceptace ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu žalovaný zdůrazňuje, že tento se zabývá dalšími opakovanými žádostmi, tedy nikoliv situací při druhé žádosti žadatele. Pokud by se měl žalovaný při všech žádostech žalobce zabývat tím, zda nedošlo k naplnění předpokladů pro udělení mezinárodní ochrany, pokud žadatel uvádí shodné údaje, zcela by se vytratil smysl a účel postupů při opakovaných a dalších žádostech žadatelů, kteří se takovým způsobem snaží o prodloužení legálnosti svého pobytu. Naopak je zdůrazněn moment žadatelů, kteří z objektivních důvodů v první žádosti

nemohli uvést azylově relevantní důvody, případně těch, u nichž se situace v zemi původu podstatně změnila. Zde pak správní orgán připomíná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 11. 6. 2009, čj. 9 Azs 5/2009, v němž soud jasně vymezil hlavní smysl a účel možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, a to v případech, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Zdůrazňuje, že při opakované žádosti je nutné důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.

7. Žalovaný neopomněl posoudit, zda na Ukrajině nedošlo k zásadním změnám situace, která by novou žádost žalobce mohla opodstatňovat, avšak setrvává na tom, že žalobce žádné podobné nové skutečnosti neuvedl, tedy rozhodně ne takové, které by správní orgán měl nově meritorně posuzovat. Správní orgán je přesvědčen, že nevybočil z mezí zákonného ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu, když druhou žádost žalobce posoudil jako nepřipustnou se závěrem, že neshledal žádné nové skutečnosti, které by žalobce bez vlastního zavinění nemohl sdělit v průběhu předchozího řízení a které by vyžadovaly opakované meritorní rozhodnutí.
8. Správní orgán je přesvědčen, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá tzv. břemeno tvrzení i při podání opakované žádosti, kdy primárním zdrojem informací je samotný žadatel, z obsahu jeho žádosti se posléze vychází a žádost je posuzována z hlediska skutečností, které označí za důvody své žádosti. Je povinností žadatele označit nové skutečnosti ve vztahu k pronásledování či hrozbě vážné újmy, pokud tak žadatel neučiní a zůstává v tomto zcela pasivní, nelze žalovanému vyčítat, že i jeho odůvodnění bude stručné a obecného charakteru. Bezpečnostní situace na Ukrajině je z úřední činnosti správnímu orgánu známa, konflikt nenaplňuje definici totálního konfliktu, ozbrojené střety mezi proruskými separatisty a ukrajinskou armádou jsou nadále omezeny na části dvou jihovýchodních oblastí země a žalobce neuvedl žádnou skutečnost, kterou by prokázal dostatečnou míru individualizace, z níž by bylo možné vyvodit závěr, že právě on bude terčem svévolného nerozlišujícího násilí. Žalovaný je přesvědčen o zákonnosti svého postupu ve věci a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Ze správního spisu plyne, že žalobce poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dne 13. 1. 2017, uvedl, že je státním příslušníkem Ukrajiny, pochází z Ivano-Frankovské oblasti, ukrajinské národnosti. Jako své vyznání označil pravoslavné křesťanství, nikdy nebyl politicky organizován. V ČR má družku, má s ní dítě, je zapsán jako otec. Družka má v ČR trvalý pobyt. Syn se narodil ... V místě původního bydliště žalobce žije matka a bratr. Do ČR přijel ..., uvedl, že již jednou o mezinárodní ochranu žádal, jeho důvod je jasný, rodina a válka, už mu došlo asi 8 pozvání do armády.
10. Součástí správního spisu je žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 1. 7. 2015, včetně pohovoru ze dn 7. 7. 2015 a rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015. Z uvedených listin lze konstatovat, že žalobce v prvním řízení o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že od r. ... žil v ČR nelegálně, na Ukrajině má dům, ale vrátit se tam

nechce, dostává povolánky do armády, jeho přítelkyně je těhotná. Ve věci bylo rozhodováno meritorně, žádost byla zamítnuta.

11. Dne 18. 1. 2017 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného – prakticky všechny pocházejí z průběhu r. 2016.
12. Zákon o azylu upravuje v ustanovení § 10a písm. e) nepřipustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany v případě podání opakované žádosti, kterou ministerstvo posoudí jako nepřipustnou dle § 11a odst. 1 téhož zákona. Toto ustanovení pak uvádí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti a tedy to, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
13. Po přezkoumání věci krajský soud konstatuje, že opodstatněnost žalobního tvrzení neshledal. O důvodech, které žalobce uvedl v průběhu druhého správního řízení o udělení mezinárodní ochrany, bylo jasně a vyčerpávajícím způsobem meritorně rozhodnuto dne 4. 8. 2015, jiné důvody žalobce nesdělil. Správní orgán si zabezpečil aktuální podklady o situaci na Ukrajině, žalobce s nimi byl seznámen, sám uvedl, že v zemi je vše při starém. Žalobní argumentaci tak soud nemůže označit jinak, než jako nepřiléhavou, neboť postup i odůvodnění správního orgánu je v souladu s platnou právní úpravou a vyjádření žalovaného je argumentačně správné. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s. ř. s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.
14. Vzhledem k tomu, že žalobu s ohledem na výše uvedené skutečnosti soud nemohl hodnotit jako důvodnou, byla zamítnuta jako nedůvodná v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. Soud přitom rozhodl bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., se souhlasem účastníků řízení. Protože soud dotazoval současný pobyt žalobce, již pouze konstatuje, že z přípisu Ředitelství služby cizinecké policie v Praze 3 ze dne 25. 7. 2018 vyplývá, že žalobce byl z území ČR dne 3. 3. 2018 vyhoštěn, a to do 10. 9. 2020.

V. Náhrada nákladů řízení

15. Ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto s odkazem na ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 21. srpen 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně